

**VII З'ЇЗД
ПОСТАНОВА**

24.03.2016

м. Київ

№ 7з-8

**Про резолюції, заяви та звернення
VII З'їзду Федерації професійних
спілок України**

VII З'їзд Федерації професійних спілок України

ПОСТАНОВЛЯЄ:

1. Схвалити резолюції VII З'їзду Федерації професійних спілок України (додатки 1, 2, 3, 4):

- «Профспілки – за європейський вибір України»;
- «Профспілки – за результативний соціальний діалог в інтересах добробуту громадян»;
- «Молодь – майбутнє профспілок»;
- «За гендерну рівність і протидію насиллю».

2. Прийняти заяви VII З'їзду Федерації професійних спілок України (додатки 5, 6, 7):

- «Трудові та соціально-економічні права працівників, розвиток вітчизняної економіки повинні стати пріоритетом Української держави»;
- «Щодо звільнення депутата Верховної Ради України, делегата Парламентської Асамблеї Ради Європи, української льотчиці Надії Савченко та насильно утримуваних українських заручників»;
- «Про критичну ситуацію в профтехосвіті».

3. Схвалити звернення VII З'їзду Федерації професійних спілок України щодо проблем студентської молоді (додаток 8).

4. Надіслати резолюції, заяви та звернення VII З'їзду ФПУ відповідним органам як вимоги З'їзду.

Голова ФПУ

Г.В. Осовий

Голова секретаріату VII З'їзду

О.І. Лопата

Погоджено: Андреев В.М. –

Драп'ятій Є.М. –

Максимчук В.С. –

Лобченко О.О. –

Остапенко Л.В. –

Работа Ю.І. –

Ровчак Л.В. –

Тубелець І.О. –

Шилов В.І. –

Кісліцина О.П. –

РЕЗОЛЮЦІЯ

VII З'їзду Федерації професійних спілок України

«Профспілки – за європейський вибір України»

У системі зовнішньополітичних пріоритетів України особливе місце посідає співробітництво з Європейським Союзом. Європейський вибір нашої держави відкриває нові перспективи співробітництва з розвиненими країнами світу, надає можливості для економічного та соціального розвитку, зміцнення позицій України у світовій системі міжнародних відносин.

Ратифікація Угоди про асоціацію між Україною та ЄС дозволила розпочати всебічне реформування країни на основі європейських стандартів та цінностей. Її реалізація має привести до стійкого економічного та соціального прогресу, верховенства права, справедливого оподаткування, забезпечення гідної праці та адекватного соціального захисту.

Поглиблення євроінтеграції України має йти паралельно зі зміцненням соціального виміру, а фінансова стабілізація повинна відбуватися за рахунок економічного зростання. Прагнення до більш високого ступеня цивілізаційного розвитку неможливе без побудови держави загального добробуту, а це вимагає державних інвестицій в інфраструктуру, освіту, охорону здоров'я та соціальні послуги.

Федерація профспілок України, яка представляє інтереси 6,4 млн членів профспілок, поділяє спільні європейські цінності демократії та верховенства права, а також позицію Європейської конфедерації профспілок стосовно того, що фундаментальні соціальні права повинні мати пріоритет над економічними свободами, а для скорочення нерівності і подолання бідності трудящі мають отримувати гідні зарплати, страхові виплати та пенсії. Адже зростаюча нерівність роз'єднує людей, відчужує їх від основних демократичних цінностей, перешкоджаючи отриманню безвізового режиму, а в майбутньому – членству в Європейському Союзі.

Реструктуризація та політика жорсткої економії, проти якої виступає Федерація профспілок України, пригнічують попит і зростання, підривають виробничу базу, що вкрай негативно позначиться на довгостроковому відновленні.

Лібералізація послуг громадського обслуговування, зокрема в сфері освіти, охорони здоров'я, – це прямий шлях до приватизації цих галузей та переходу їх на надання платних послуг.

Послаблення державного контролю у сфері праці призводить до відмови від пріоритету прав і свобод громадян, зростання рівня правового нігілізму як серед роботодавців, так і серед працівників.

Спроба заміни страхових внесків на податки, а страхових виплат на соціальні допомоги не відповідає міжнародним нормам, зокрема конвенціям та рекомендаціям МОП, призводить до погіршення умов і рівня соціального захисту працівників.

Намагання держави одноособово управляти системою соціального страхування призводить до антисоціальних законодавчих змін та загрожує ліквідацією такого важливого механізму соціального захисту громадян, як соціальне страхування, що, відповідно до європейських стандартів, має регулюватись виключно на демократичних засадах і принципах.

Делегати З'їзду розглядають Угоду про асоціацію між Україною та ЄС як інструмент на шляху впровадження європейських стандартів життя в Україні та набуття повноправного членства в Європейському Союзі.

Цілком зрозуміло, що вступ України до ЄС є довготривалим, багатоступінним та віддаленим у часі процесом. Проте без узгодженої із соціальними партнерами політики Уряду в промисловості, бюджетній сфері, сфері соціального страхування та пенсійного забезпечення, координації структурних реформ, подолання корупції, зміцнення системи колективно-договірного регулювання й обов'язковості виконання взятих зобов'язань за колективними договорами і угодами на всіх рівнях, які б максимально охоплювали найманих працівників, а також соціального діалогу – зробити це буде неможливо.

Україні потрібен новий шлях, який би передбачав програму економічного відродження, залучення інвестицій, з метою створення якісних робочих місць, вчасного реагування на соціальні, економічні та екологічні виклики.

Ми вимагаємо від Уряду України ініціювати розроблення нової амбіційної соціальної Стратегії, яка б сприяла поліпшенню умов життя та праці, забезпеченню охорони праці, рівного ставлення, підвищення якості освіти, професійної підготовки та навчання протягом усього життя, забезпеченню сучасними робочими місцями молоді, гідної системи охорони здоров'я, соціального захисту та пенсійної системи, якісного громадського обслуговування, скорочення нестандартної зайнятості та тривалості робочого часу на добровільній основі.

Без соціально-економічного піднесення годі сподіватися на успішне просування шляхом євроінтеграційного поступу. Досягнення Україною найамбітнішої мети має ґрунтуватися на її потужній економічній базі, консолідації політикуму країни та надбаннях і прагненнях українського народу.

Ми заявляємо, що вибір українського суспільства стосовно європейського майбутнього рішучий і остаточний!

Ми готові спільно із соціальними партнерами докласти зусиль для запровадження в Україні європейської соціальної моделі.

І ніхто не змусить нас змінити вектор руху по цьому шляху!

РЕЗОЛЮЦІЯ
VII З'їзду Федерації професійних спілок України
«Профспілки – за результативний соціальний діалог в інтересах добробуту
громадян»

Делегати VII З'їзду Федерації професійних спілок України відзначають, що європейський вибір України, необхідність забезпечення сталого економічного розвитку українського суспільства та підвищення життєвого рівня населення вимагають консолідованих дій усіх учасників соціально-трудова відносин, підвищення ефективності соціального діалогу між профспілками, роботодавцями та владою на всіх рівнях.

У зв'язку з прийняттям 23 грудня 2010 року Закону України «Про соціальний діалог в Україні», яким впроваджено принцип репрезентативності профспілок і організацій роботодавців, ФПУ – перша з профспілкових об'єднань на національному рівні – у вересні 2011 року отримала свідоцтво про свою репрезентативність. Вкотре ФПУ стала ініціатором створення Спільного представницького органу репрезентативних всеукраїнських об'єднань профспілок на національному рівні та об'єднала ще чотири національні профоб'єднання для ведення соціального діалогу та колективних переговорів з укладення Генеральної угоди.

Відповідно до принципів Міжнародної організації праці соціальний діалог є одним із складників Програми дій за гідну працю та як суспільний інститут має відігравати роль своєрідного «фільтра» з метою відокремлення недоцільних для суспільства новацій та розробки й запровадження суспільно корисних рішень як в економіці, державному управлінні, місцевому самоврядуванні, так і в розподілі матеріальних благ на рівні держави, громади, господарюючого суб'єкта шляхом досягнення консенсусу соціальних партнерів.

Зазначене є вкрай важливим в умовах започаткованих масштабних реформ, які зачіпають права та інтереси всіх верств населення.

Однак практика останніх років засвідчує про перехід владних структур до авторитарного прийняття рішень. Яскравим прикладом цього є «хронічне забування» Урядом залучати соціальних партнерів до участі у формуванні бюджетної політики країни, зокрема при підготовці проекту Державного бюджету України в минулому та цьому році. Як наслідок, різко зростають тарифи, реальна заробітна плата працівників зменшується, а зарплатні борги – збільшуються.

Малорезультативною, з вини Урядової сторони, залишається діяльність Національної тристоронньої соціально-економічної ради.

Враховуючи відверте ігнорування Кабінетом Міністрів України профспілкових звернень, пропозицій, в т.ч. законодавчих, неодноразових акцій протесту та відповідно до вимог Закону України «Про порядок вирішення колективних трудових спорів (конфліктів)», у квітні 2015 року СПО об'єднань профспілок висунув вимоги, а в подальшому, за ініціативою Президії ФПУ,

прийняв рішення про вступ у національний колективний трудовий спір (конфлікт).

Проте вимоги СПО об'єднань профспілок у ході примирно-арбітражних процедур були задоволені лише частково, а принципові – взагалі залишились незадоволеними. З огляду на це СПО об'єднань профспілок організовано та проведено ряд пікетувань органів державної влади (у тому числі й до Всесвітнього дня дій за гідну працю).

Водночас при розгляді колективного трудового спору (конфлікту) із СПО роботодавців, за результатами якого вимоги СПО об'єднань профспілок частково задоволено, сторонами вперше було досягнуто домовленості про обов'язковість виконання рішення Трудового арбітражу.

Активні позиція та дії профспілок і небажання влади дослухатися до найбільш представницької та реально діючої організації змушують урядові структури діяти підступно, а саме: намагатися на законодавчому рівні зруйнувати систему колективно-договірних відносин, санаторно-курортного лікування, громадського контролю за виконанням законодавства про працю та охорону праці тощо. У цих складних умовах лише консолідованими та чітко визначеними діями профспілки можуть захистити права своїх спілчан.

Треба зазначити, що ФПУ знаходить шляхи донесення думки профспілок до владних структур. Так, завдяки співпраці ФПУ з депутатськими фракціями Партії «Блок Петра Порошенка», Політичної партії «Всеукраїнське об'єднання «Батьківщина», Політичної партії «Об'єднання «Самопоміч» частково вдалося не допустити прийняття низки норм у підготовлених Урядом антисоціальних реформаторських законопроектах, якими передбачалося звуження прав та гарантій громадян.

Усвідомлюючи, що тільки спільними зусиллями можна побудувати нову процвітаючу, заможну, правову державу та з метою спрямування соціального діалогу та колективно-договірного регулювання на забезпечення сталого економічного та соціального розвитку

З'їзд Федерації профспілок України:

доручає:

- керівництву ФПУ взяти активну участь у розробці стратегії розвитку соціального діалогу, розширенні його формату на всі рівні з поступовим залученням інших інститутів громадянського суспільства, підвищенні спроможності та дієвості інституційних органів у формуванні соціально орієнтованої економіки і підвищенні рівня життя людей;

- представникам ФПУ в Національній тристоронній соціально-економічній раді, Українській частині Платформи громадянського суспільства Україна–ЄС, фондах загальнообов'язкового державного соціального страхування, Спільному представницькому органі об'єднань профспілок, колегіальних органах виконавчої влади в центрі та на місцях твердо відстоювати стратегічну лінію профспілок щодо забезпечення гідної праці в Україні, захисту прав та інтересів спілчан у всіх сферах суспільного життя;

- поліпшити співпрацю із засобами масової інформації, запровадивши випуски сюжетів щодо результатів соціального діалогу та активних дій профспілок, а також з метою залучення молоді посилити роботу в соціальних мережах;

ставить завдання перед всеукраїнськими профспілками невідкладно активізувати роботу в питаннях взаємодії з всеукраїнськими організаціями роботодавців та центральними органами виконавчої влади зі створення галузевих (міжгалузевих) рад, використовуючи надані законодавством можливості для посилення впливу на вирішення проблем у соціально-трудої сфері;

підкреслює необхідність забезпечення системного навчання з питань соціального діалогу та введення до навчальних програм закладів освіти всіх рівнів акредитації спеціального курсу про соціальне партнерство;

звертається:

до Президента України:

- узяти під особистий контроль питання розвитку соціального діалогу в Україні та діяльності Національної тристоронньої соціально-економічної ради;
- підвищити статус Національної тристоронньої соціально-економічної ради, ініціювавши внесення відповідних змін до Конституції України;
- з метою забезпечення врахування позиції громадськості посилити взаємодію Ради реформ та РНБО зі сторонами соціального діалогу для обговорення пропозицій щодо напрямів і механізмів здійснення економічних реформ з метою забезпечення врахування позиції громадськості;
- сприяти проведенню навчань представників органів влади з питань соціального діалогу на базі Національної академії державного управління при Президентові України;

пропонує:

Верховній Раді України:

- при реформуванні законодавства у сфері колективно-договірного регулювання зберегти всі його рівні та визнати Генеральну угоду, галузеві (міжгалузеві) та територіальні угоди, колективні договори правовими актами, запровадити механізми поширення колективних угод за територіальною й галузевою ознаками;
- скасувати численні обмеження права працівників окремих галузей на страйк, встановлені законами про галузеву діяльність, привести ці закони у відповідність до гарантій, що визначені Конституцією України та міжнародним законодавством;

Кабінету Міністрів України:

- забезпечити проведення роз'яснювальної роботи та навчань керівників органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування з питань соціального діалогу на всіх рівнях та підвищення ефективності колективно-договірного регулювання соціально-трудої відносин;
- у рамках соціального діалогу Прем'єр-міністру України та віце-прем'єр-міністрам проводити зустрічі з профспілками, у тому числі з питань здійснення соціально-економічних реформ;
- при формуванні Державного бюджету України та місцевих бюджетів забезпечувати участь сторін соціального діалогу на всіх стадіях бюджетного процесу;
- не допускати внесення актів законодавства на розгляд до Верховної Ради України та прийняття Урядом рішень, які стосуються трудових і соціально-економічних прав та інтересів працівників, без врахування пропозицій сторін соціального діалогу;

закликає:**всеукраїнські об'єднання організацій роботодавців:**

- до конструктивної співпраці з профспілками, дотримання принципів соціального діалогу і соціальної відповідальності перед найманими працівниками; сприяти об'єднанню роботодавців у галузеві й регіональні структури та залученню їх до колективних переговорів з укладення угод відповідного рівня;

- забезпечити укладення колективного договору на кожному із суб'єктів господарювання, які входять до складу об'єднань та організацій роботодавців;

- до створення умов для діяльності первинних профспілкових організацій та ефективного представництва ними колективних інтересів працівників в органах управління юридичних осіб;

- підтримати законодавчі пропозиції профспілок до проекту Трудового кодексу України і Закону «Про колективні договори і угоди» стосовно поширення сфери дії угод на всіх суб'єктів господарювання, а колективних договорів – тільки на членів профспілок (працівників), від імені яких укладено такі договори.

РЕЗОЛЮЦІЯ **VII З'їзду Федерації професійних спілок України** **«Молодь – майбутнє профспілок»**

У сучасних умовах проблеми молоді займають важливе місце, адже в світі молодь становить значну частину населення і відіграє провідну роль як у громадянському суспільстві, так і у профспілковому русі зокрема. Життєві цінності і пріоритети молоді визначають образ нашого майбутнього. За оцінками експертів, головними проблемами молоді є працевлаштування, житлозабезпечення, погіршення стану здоров'я, соціально-демографічні проблеми, а також проблеми в освітній системі.

Делегати VII З'їзду зауважують, що соціально-економічна криза призвела до зниження рівня життя населення України та справила негативний вплив на становище молоді у суспільстві. Відсутність дієвих механізмів державної підтримки молоді значно ускладнила процеси її соціального становлення та розвитку.

Молодь занепокоєна відсутністю можливості гарантованого працевлаштування, вторинної та сезонної зайнятості, гідних робочих місць, обмеженими можливостями професійного зростання і перспектив кар'єрного росту. Існує реальна загроза втратити можливість здобуття безоплатної професійної та вищої освіти.

Іншою соціальною проблемою української молоді є стан здоров'я. Захворювання молоді в Україні має негативну тенденцію до збільшення, адже фінансовий стан більшості сімей і незначні доходи молодих людей значно обмежують їхні можливості щодо якісного харчування, занять спортом, культурного та змістовного дозвілля, оздоровлення.

Гостро постала проблема житлозабезпечення молодого покоління, викликана скороченням фінансування державних програм щодо забезпечення молоді житлом.

Неприпустимим є факт втручання влади у самоврядну діяльність студентських профспілкових організацій.

Усе це свідчить про гостру потребу молоді в захисті профспілками. Активна робота профспілок з молоддю, яка працює чи навчається, сприятиме вирішенню зазначених проблем.

У Федерації профспілок України, її членських організаціях вибудована система молодіжних структур, яка покликана здійснювати реальні заходи із захисту їх прав на гідне життя, дотримання роботодавцями трудового законодавства, права на працю і безпечні умови роботи молодих працівників.

VII З'їзд Федерації профспілок України вважає за необхідне:

1. З метою активізації молодіжної складової профспілкового руху:
 - залучати молодь до вирішення актуальних проблем розвитку профспілкового руху, формування потужного інформаційного простору та вирішення проблем профспілок на виконавчому та законодавчому рівні;

- забезпечити виконання оновленої Концепції молодіжної політики ФПУ, скоригованої з урахуванням реалій сьогодення і спрямованої на соціально-економічний захист молоді та залучення молодих людей до активної профспілкової діяльності;

- завершити процес створення молодіжних рад (комісій) на всіх рівнях профспілкових структур, посилити їх роботу відповідним фінансуванням, розробити критерії ефективності діяльності;

- передбачати в кошторисах профспілок усіх рівнів необхідні кошти на роботу з молоддю;

- удосконалити систему підготовки і навчання молодих профспілкових лідерів та молодіжного профспілкового активу;

- забезпечувати представництво молоді у виборних органах пропорційно до загальної чисельності молоді у профспілці, сприяти включенню до складу кадрового резерву її найбільш кваліфікованих активістів;

- мотивувати молодь до вступу у профспілки через соціальну складову колективних договорів, галузевих та регіональних угод.

2. З метою поліпшення становища молоді поглибити соціальний діалог з органами державної влади у питаннях захисту їх прав та інтересів:

- залучення молодих профспілкових представників до роботи в громадських радах;

- надання державної підтримки профспілкам при реалізації ними молодіжних програм та заходів;

- розроблення механізмів стимулювання роботодавців щодо забезпечення надання першого робочого місця молоді;

- розширення доступу до якісної вищої та професійно-технічної освіти, законодавчого встановлення розміру стипендій відповідно до розміру прожиткового мінімуму;

- збільшення фінансування програм забезпечення молоді житлом.

Підтримка ініціативної та цілеспрямованої молоді у профспілковому русі, надання їй можливостей для самореалізації – це майбутнє профспілок!

РЕЗОЛЮЦІЯ VII З'їзду Федерації професійних спілок України «За гендерну рівність і протидію насиллю»

Делегати VII З'їзду Федерації профспілок України **відзначають**, що в Україні сформовано певну законодавчу базу у сфері забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків, проте в суспільстві реально поглиблюються гендерний дисбаланс і насилля.

Українські жінки, зокрема працюючі, насправді зазнають дискримінації, яка виявляється:

- у відсутності рівних можливостей в отриманні робочого місця, навчанні та професійному просуванні. Більшість роботодавців віддають перевагу чоловікам, навіть якщо жінка має більш високу кваліфікацію. Важко влаштуватися на роботу літнім жінкам, незаміжнім, нещодавно одруженим, матерям з малолітніми дітьми. Жінки першими підпадають під звільнення при скороченні штатів. Їх зарплата менша на третину, а середній дохід складає 62–63 відсотки від доходу чоловіків. Жінки в Україні контролюють лише від 5 до 10 відсотків економічних ресурсів;

- у витісненні жінок зі сфери легальних трудових відносин. Рівень зайнятості серед жінок в середньому на 10 відсотків нижчий, ніж серед чоловіків. Відсутність вакансій на ринку праці змушує жінок реалізовувати себе у секторі неформальної економіки, виконувати непрестижну, низькооплачувану роботу. Це ненадійно, малоприбутково, до того ж жінки втрачають будь-які пільги та гарантії;

- у неможливості ефективно поєднувати трудові та сімейні обов'язки. Робота, домашнє господарство, виховання дітей позбавляють жінку вільного часу, унеможливають відновлення працездатності, що вкрай негативно позначається на її здоров'ї, самопочутті, трудових та сімейних відносинах. Україна досі не ратифікувала Конвенцію № 183 МОП щодо охорони материнства. Зниження рівня народжуваності є наслідком дискримінації по відношенню до жінок, які повинні обирати між роботою та дітьми;

- у необхідності шукати роботу за кордоном у зв'язку із соціально-економічною кризою, а це негативно впливає на виховання дітей і зміцнення сімей. Крім того, жінки-мігранти часто потрапляють у небезпечні для життя умови;

- у зростанні випадків насильства над жінками. Щорічно в Україні реєструється понад 100 тис. звернень жінок, які зазнали насильства в сім'ях. Проте, за оцінками експертів, реальна цифра більша, як мінімум, у 4 рази. Щорічно від домашнього насильства гине близько тисячі жінок. Майже така ж кількість заяв щорічно реєструється щодо їх згвалтування, однак ще більша кількість згвалтувань залишається в тіні, жінки їх замовчують, оскільки не вірять у систему захисту прав людини;

- у низькому рівні представництва жінок в органах державного управління та політичних структурах усіх рівнів. Серед керівників різних рівнів жінки складають лише 20 відсотків.

Вкрай складним є становище понад 8 млн жінок, які проживають і працюють у сільській місцевості. Вони обмежені у доступі до більшості ресурсів, зокрема трудових, інформаційних, фінансових, комунікаційних, освітніх та інших.

Проблема гендерної рівності не є суто жіночою. Потребують активної підтримки і захисту своїх прав також і чоловіки.

Сьогодні середня тривалість життя чоловіків на 10–12 років менша від тривалості життя жінок, у 4 рази більша смертність чоловіків працездатного віку. Чоловіки психологічно важче переносять економічні негаразди. Вони частіше від жінок вдаються до фізичного насильства, здійснюють кримінальні злочини, вживають спиртні напої та наркотики.

Майже третина дітей в Україні виховується самотніми матерями.

Відзначаємо також, що недостатнє представництво жінок у виборних профспілкових органах, особливо керівних ланках, утискає їхні інтереси і не сприяє ефективному колективному захисту їхніх прав.

Враховуючи ратифіковані Україною конвенції Міжнародної організації праці № 100 «Про рівну винагороду чоловіків і жінок за працю», № 111 «Про дискримінацію у сфері праці та знань», № 156 «Про рівне ставлення й рівні можливості для працівників чоловіків і жінок: працівників із сімейними обов'язками», положення Конституції України, Закон України «Про забезпечення рівних прав та можливостей чоловіків і жінок» та інші законодавчі акти,

вважаємо, що головними напрямками у вирішенні цих проблем слід визначити:

- боротьбу з дискримінацією у сфері трудових відносин і оплати праці;
- підтримку і захист жінок в їхній трудовій діяльності, вирішенні гендерних проблем через зобов'язання колективних договорів, галузевих і генеральної угод;
- перешкоджання будь-яким спробам витіснення жінок зі сфери суспільного виробництва і організації його таким чином, що жінки фактично виключаються з виробничого процесу (збільшення норм та обсягів виконуваних робіт, плинності графіків, роботи в нічний і надурочний час, ускладнення комбінацій домашніх і виробничих обов'язків, інше);
- боротьбу з гендерною дискримінацією при підвищенні кваліфікації кадрового складу;
- контроль за відповідністю робочих місць вимогам гігієни і безпеки праці;
- захист від сексуальних домагань на робочому місці;
- охорону материнства і дитинства, питання оздоровлення жінок та дітей, профілактики професійних захворювань жінок;
- навчання та інформаційно-просвітницьку роботу серед жінок щодо їх права і можливості захисту через профспілки;
- створення жіночих осередків у профспілкових органах усіх рівнів;
- створення умов для пропорційної участі жінок у роботі профспілкових органів, зокрема у вищих представницьких органах, входження

жінок до профспілкових делегацій і сприяння їх обранню до виборних органів профспілок, боротьбу з різними формами дискримінації всередині профспілок;

- протидію насиллю вдома, на роботі, на вулиці, в суспільстві, країні.

Відзначаємо необхідність у:

- інформаційно-просвітницьких матеріалах, присвячених темі гендерної рівності і протидії насиллю, як на рівні держави, так і на міжнародному рівні;
- навчальних семінарах з метою підготовки спеціалістів з питань агітації і залучення жінок до профспілок, просування інтересів жінок – членів профспілок у переговорах з роботодавцями;
- підвищенні юридичної грамотності жінок і чоловіків за допомогою профспілкових кампаній, проведенні акцій і публічного обговорення питань протидії гендерному насиллю;
- посиленні тиску на державу в питаннях дієвості прийнятих законів та ратифікованих міжнародних документів з питань гендерної рівності;
- активній профспілковій кампанії на чолі з ФПУ за прийняття конвенції МОП по визначенню критеріїв і стандартів гендерного насилля.

Делегати VII З'їзду ФПУ заявляють, що втілення гендерної політики і протидія насиллю є пріоритетними вимогами часу.

ЗАЯВА
VII З'їзду Федерації профспілок України
«Трудові та соціально-економічні права працівників, розвиток вітчизняної
економіки повинні стати пріоритетом Української держави»

Делегати та учасники VII З'їзду Федерації профспілок України поділяють глибоку стурбованість населення України соціально-економічною кризою, що охопила країну та дедалі поглиблюється.

Ми на собі, разом зі спілчанами на своїх робочих місцях, у своїх трудових колективах і домівках відчуваємо результати так званих реформ, що супроводжуються замороженням зарплат, зростанням затримки їх виплат, переведенням працівників на скорочений режим робочого часу, податковим тиском на трудові доходи і пенсії та їх знеціненням, різким підвищенням цін і тарифів, ліквідацією пільгового дитячого оздоровлення, санаторно-курортного лікування для працівників, інших соціальних пільг і гарантій, що призводить до значного зниження життєвого рівня працюючих, зубожіння пенсіонерів. Це загрожує не тільки зростанням соціальної напруги та протестних настроїв у суспільстві, а й подальшим скороченням тривалості життя українців.

Усе це відбувається на противагу євроінтеграційним прагненням суспільства, численним передвиборчим обіцянкам сьогоднішніх керівників держави.

Натомість ми є свідками гучних фінансових скандалів за участю високопосадовців уже нової влади, відсутності реальної боротьби з корупцією та тіньовою економікою, неконтрольованої інфляції і девальвації національної валюти.

Замість пошуку економічних джерел наповнення бюджету урядовці продовжують практику багатомільярдних закордонних запозичень та на угоду своїм кредиторам проводять політику жорсткої економії, в першу чергу в оплаті праці, з одночасним радикальним підвищенням цін і тарифів, скасуванням соціальних пільг та гарантій, запровадженням податку на пенсії.

Ми свідомі того, в якій ситуації перебуває наша країна, які надскладні завдання доводиться щоденно вирішувати владі, робимо свій посильний внесок у захист свободи і незалежності країни.

Водночас ми заявляємо про свою незгоду і неприпустимість вирішення наявних економічних і соціальних проблем тільки за рахунок людини праці, яка створює національний дохід.

Ми закликаємо Уряд негайно вжити дії з активізації національної економіки, оновлення і розвитку вітчизняного виробництва – основного джерела наповнення державного і сімейного бюджетів, захисту від безробіття.

Саме тому потрібно переформатування економічної політики і, відповідно, формування економічної та соціальної доктрин, Треба весь час пам'ятати, що

Україна зможе стати заможною, якщо її населення не буде бідним і саме від зростання трудових доходів наповнюються бюджети усіх рівнів.

Наполягаємо на безумовному дотриманні вимог національного та міжнародного законодавства під час встановлення розмірів основних державних соціальних стандартів та гарантій, а також забезпеченні, при формуванні державної політики оплати праці, дотримання принципу справедливої винагороди за працю рівної цінності та економічно обґрунтованого співвідношення зарплати працівників та керівників підприємств.

Вимагаємо дотримання роботодавцями, в т.ч. державою-роботодавцем, норм законодавства та Генеральної угоди при встановленні нижньої межі оплати праці. Зокрема, розмір посадового окладу працівника першого тарифного розряду Єдиної тарифної сітки має бути на рівні не нижче від законодавчо визначеної мінімальної заробітної плати, а розмір заробітної плати некваліфікованого працівника виробничої сфери за повністю виконану норму часу в нормальних умовах праці повинен перевищувати фактичний розмір прожиткового мінімуму для працездатних осіб.

Водночас заявляємо про свою готовність до підтримки і сприяння роботодавцям вітчизняних підприємств у їх модернізації, освоєнні та просуванні їх продукції на європейській і світовій ринки, зокрема шляхом допомоги у підготовці та підвищенні кваліфікації працівників, підвищенні трудової і виробничої дисципліни, стимулюванні запровадження основних принципів корпоративної соціальної відповідальності в Україні.

Закликаємо Президента, народних депутатів і Уряд України відмовитися від антисоціальної політики, соціальних і трудових обмежень, забезпечити зростання реальних доходів працюючих та пенсіонерів, перегляд в бік зменшення рівня цін та тарифів на основні соціально важливі товари і послуги, скасування оподаткування пенсій.

Вимагаємо невідкладно розпочати реальний соціальний діалог з профспілками та організаціями роботодавців за участі інших свідомих представників громадянського суспільства для розробки і реалізації Стратегії соціального-економічного розвитку країни.

З'їзд вважає, що в її основу необхідно покласти положення Угоди про асоціацію між Україною та ЄС і завдання Цілей сталого розвитку (2015–2030 рр.), які прийняті 25 вересня 2015 року на 70-й сесії Генасамблеї ООН. Фундаментальні соціальні права повинні мати пріоритет над економічними свободами.

Сила і могутність держави в тому, що її громадяни задоволені життям і можуть розраховувати на її надійну підтримку. Тільки за таких умов вони без вагань підтримуватимуть державну владу і спільно дадуть гідну відповідь усім викликам часу.

Подальше зволікання з прийняттям пропозицій профспілок, зокрема в умовах збройного конфлікту, поставить під загрозу не тільки національну безпеку, а й саме існування України як демократичної соціальної європейської держави.

Як свідчить світова новітня історія, руйнівні хвилі кризи країни долали лише єдиним спротивом влади, бізнесу, профспілок і всього суспільства.

VII З'їзд заявляє, що Федерація профспілок України, її членські організації у будь-яких соціально-економічних умовах будуть і надалі послідовно, використовуючи усі форми профспілкової діяльності і боротьби, відстоювати та захищати соціально-економічні, трудові права й інтереси членів профспілок.

ЗАЯВА
VII З'їзду Федерації профспілок України
щодо звільнення депутата Верховної Ради України, делегата Парламентської
Асамблеї Ради Європи, української льотчиці Надії Савченко та насильно
утримуваних українських заручників

Ми, делегати VII З'їзду Федерації профспілок України, звертаємося до лідерів і народів країн Європи і всього світу із закликом докласти всіх можливих зусиль для звільнення депутата Верховної Ради України, делегата Парламентської Асамблеї Ради Європи, української льотчиці Надії Савченко, яку було викрадено в зоні бойових дій в Луганській області та вивезено на територію Російської Федерації.

Процес над Надією Савченко – це безпрецедентний вияв порушення основоположних прав людини та міжнародних зобов'язань і обов'язків Росії у рамках її членства в ООН, ОБСЄ та Раді Європи, адже вся ця справа є цілковито сфальсифікованою. Російський суд, оголосивши вирок Надії Савченко, продемонстрував не правосуддя, а ганебний фарс політичного судилища режиму «путінської» Росії.

Доля Надії Савченко, всіх незаконно ув'язнених українських громадян – це демонстративний виклик Росії не тільки Україні, а й усьому світу та одночасно тест для всієї міжнародної спільноти на спроможність відстояти загальнолюдські цінності.

Російська Федерація зобов'язана поважати міжнародне право і в рамках Мінських угод та домовленостей звільнити всіх українських в'язнів і обміняти насильно утримуваних заручників.

Український народ, Президент, Верховна Рада і Кабінет Міністрів України засуджують дії російської влади стосовно Надії Савченко і вимагають її негайного звільнення.

Солідарність щодо цих вимог демонструє вся демократична громадськість Європи, США, Азії і Австралії.

Ми, делегати VII З'їзду Федерації профспілок України:

- підтримуємо заклики до введення персональних санкцій проти офіційних осіб Росії щодо майна, в'їзду на територію інших держав, насамперед європейських країн, усіх фігурантів «списку Савченко»;

- засуджуємо дії Російської Федерації щодо Надії Савченко та інших невинних громадян України, звинувачених російськими судами;

- засуджуємо анексію (загарбання) Російською Федерацією Українського Криму та фактичну військову агресію Росії проти України в Донецькій і Луганській областях.

Задля відновлення добросусідських відносин між народами України і Росії вимагаємо від російської влади:

- деокупації Криму,
- припинення війни на сході України,
- звільнення незаконно затриманих і засуджених українських громадян.

ЗАЯВА **VII З'їзду Федерації профспілок України** **«Про критичну ситуацію в профтехосвіті»**

Система професійно-технічної освіти опинилася на межі руйнування внаслідок прийняття Закону України «Про Державний бюджет на 2016 рік» (стаття 27) і удаваної передачі фінансування з державного бюджету на місцевий рівень.

У системі професійно-технічної освіти України нараховується 795 закладів, де навчаються 292 тис. учнів, третина яких – з малозабезпечених сімей, сироти.

Багато міст і селищ не мають коштів на утримання професійно-технічних навчальних закладів. Частина міських і обласних рад виділила тільки 10–50% від минулорічних обсягів фінансування. Вже більше 2 місяців не виплачуються зарплати та стипендії, не забезпечується харчування дітей-сиріт, є погрози відключити постачання тепла, води та електроенергії у зв'язку з несплаченою заборгованістю, існує серйозна загроза існування закладів. На сьогодні вже відключені від електропостачання профтехучилища міст Мукачеве, Борисполя, Кам'янець-Подільського, Нововолинська. Працівники та учні ПТНЗ, доведені до крайнощів, вдалися до перекриття доріг Ковель – Жовква, Київ – Чоп, Київ – Ковель – Яготин.

29 січня відбулася чисельна акція протесту представників професійно-технічних навчальних закладів під стінами Кабінету Міністрів України і Верховної Ради України проти знищення системи професійно-технічної освіти та на підтримку її державного фінансування.

4 лютого Верховна Рада підтримала ці вимоги та проголосувала за відновлення державного фінансування закладів профтехосвіти.

18 березня в Міжнародному центрі культури і мистецтв відбулися Всеукраїнські збори працівників професійно-технічної освіти, де зібралися більше 1200 делегатів із 326 професійно-технічних навчальних закладів усіх регіонів України, а також проведені хода делегатів та мітинг перед Адміністрацією Президента України з вимогами:

- підписати законопроекти про фінансування системи профтехосвіти;
- доручити Уряду забезпечити перерахування обласним бюджетам стабілізаційної дотації на підтримку закладів профтехосвіти;
- створити робочу групу з метою розробки проекту Реформи системи професійно-технічної освіти.

У випадку невиконання вимог планується довготривалий загальнонаціональний страйк.

18 березня Президент України наклав вето на два закони про фінансування ПТУ та інших навчальних закладів.

VII З'їзд Федерації профспілок України затверджує вимоги Всеукраїнських зборів працівників навчальних закладів професійно-технічної освіти та звертається до Президента, Уряду та Верховної Ради України щодо невідкладного створення робочої групи високого рівня з представників Адміністрації Президента, Кабінету Міністрів, відповідальних міністерств, обласних рад та державних адміністрацій, органів місцевого самоврядування, профспілок і організацій роботодавців з метою розробки проекту Реформи системи професійно-технічної освіти.

З В Е Р Н Е Н Н Я

VII З'їзду Федерації професійних спілок України

щодо проблем студентської молоді

Ми, делегати VII З'їзду Федерації профспілок України, членами якої є понад 1 млн осіб, які навчаються, зазначаємо, що в складних соціально-економічних умовах студентська молодь завжди була і є рушійною силою суспільства.

У становленні української державності студенти неодноразово відігравали вагомий роль, рішуче ставали на захист інтересів України: бій під Крутами, «Революція на граніті», «Помаранчева революція», «Революція гідності». Студентство і сьогодні володіє необхідним потенціалом, реалізація якого може істотно поліпшити соціально-економічне становище суспільства і відродити національно-духовні надбання українського народу.

Важливим аргументом, без якого важко розраховувати на успіх у реалізації розвитку країни та освітньої галузі, зокрема, є розуміння ролі і значення студентської молоді та студентського профспілкового руху. Саме через свої профспілкові організації студентська молодь стає активним суб'єктом у житті держави, розкриваючи та використовуючи свій потенціал як у власних, так і загальнодержавних інтересах.

Боротьба за майбутнє України продовжується національною акцією **«Профспілки. Боротьба за Україну»**, яку підтримали своїми підписами 200 тис. студентів.

Ми, делегати З'їзду, зазначаємо, що держава в більшості випадків ігнорує інтереси студентства, зокрема приймаючи і системно не виконуючи закони, постанови, розпорядження, які забезпечували хоча б мінімальний соціально-економічний захист.

Видатки на освіту за останні 3 роки впали з 7,11% до 4,5% ВВП при законодавчій гарантії не менше 10% національного доходу, що призвело до:

- скорочення кадрового потенціалу в галузі освіти;
- скорочення державного замовлення на підготовку фахівців ВНЗ;
- зношеності матеріально-технічної бази навчальних закладів;
- фактичної втрати мережі санаторіїв-профілакторіїв та спортивно-оздоровчих таборів;
- проведення індексації стипендії в неповному обсязі;
- втрати гарантій першого робочого місця для випускників;
- відсутності належного фінансування програми молодіжного житлового кредитування тощо.

Вважаємо неприпустимим позбавлення більшості студентів права на стипендію, про що останнім часом заявляють державні посадовці.

Через принципову позицію профспілок у відстоюванні прав та інтересів студентів держава робить спроби втручання в їх діяльність, чим порушує міжнародні норми щодо незалежності та самоврядності громадських об'єднань, прикладом чого є законопроект «Про внесення змін до Закону України «Про

професійні спілки, їх права та гарантії діяльності» (щодо діяльності студентських профспілок)» (реєстр. № 3474 від 13.11.2015).

В И М А Г А Є М О :

I. Від Верховної Ради України:

1. Не допустити прийняття законопроекту «Про внесення змін до Закону України «Про професійні спілки, їх права та гарантії діяльності» (щодо діяльності студентських профспілок)» (реєстр. № 3474 від 13.11.2015).

2. Дотримуватись чинного законодавства України при ухваленні державного бюджету щодо встановлення видатків на освіту у розмірі не менше 10% ВВП.

II. Від Кабінету Міністрів України:

1. Підвищити розмір мінімальної ординарної академічної стипендії студентам до рівня не менше, ніж розмір прожиткового мінімуму з розрахунку на одну особу на місяць та забезпечити її індексацію в повному обсязі, привести у відповідність до Закону України «Про вищу освіту» нормативно-правові акти в частині призначення стипендії.

2. Забезпечити виконання Закону України «Про підвищення престижності шахтарської праці» в частині призначення та виплати стипендії студентам та учням з числа дітей шахтарів.

3. Затвердити порядок та умови надання державної цільової підтримки відповідно до Закону України «Про внесення змін до деяких законів України щодо державної підтримки учасників бойових дій та їхніх дітей, дітей, один із батьків яких загинув у районі проведення антитерористичних операцій, бойових дій чи збройних конфліктів або під час масових акцій громадянського протесту, дітей, зареєстрованих як внутрішньо переміщені особи, для здобуття професійно-технічної та вищої освіти».

4. Установити квоти прийому до вищих навчальних закладів України для забезпечення права осіб, які мають захворювання, що можуть бути перешкодою для проходження зовнішнього незалежного оцінювання, дітей-сиріт та осіб, яких законом визнано учасниками бойових дій та які захищали незалежність, суверенітет і територіальну цілісність України, брали участь в антитерористичній операції, забезпеченні її проведення на безоплатне здобуття вищої освіти на конкурсній основі за результатами вступних іспитів з конкурсних предметів у вищому навчальному закладі відповідно до Закону України «Про вищу освіту».

5. Розробити Державну програму «Студентський гуртожиток».

6. Зберегти існуючу мережу студентських оздоровчо-спортивних закладів з їх фінансовим забезпеченням.

Ми, делегати VII З'їзду Федерації профспілок України, наполягаємо на дотриманні владою норм чинного законодавства України та недопущенні звуження існуючих прав та гарантій при ухваленні нових законів та нормативно-правових актів.

Підтримка студентської молоді та надання їй можливостей для самореалізації – це перспектива впевненого розвитку громадянського суспільства та держави в цілому!

Слава Україні!